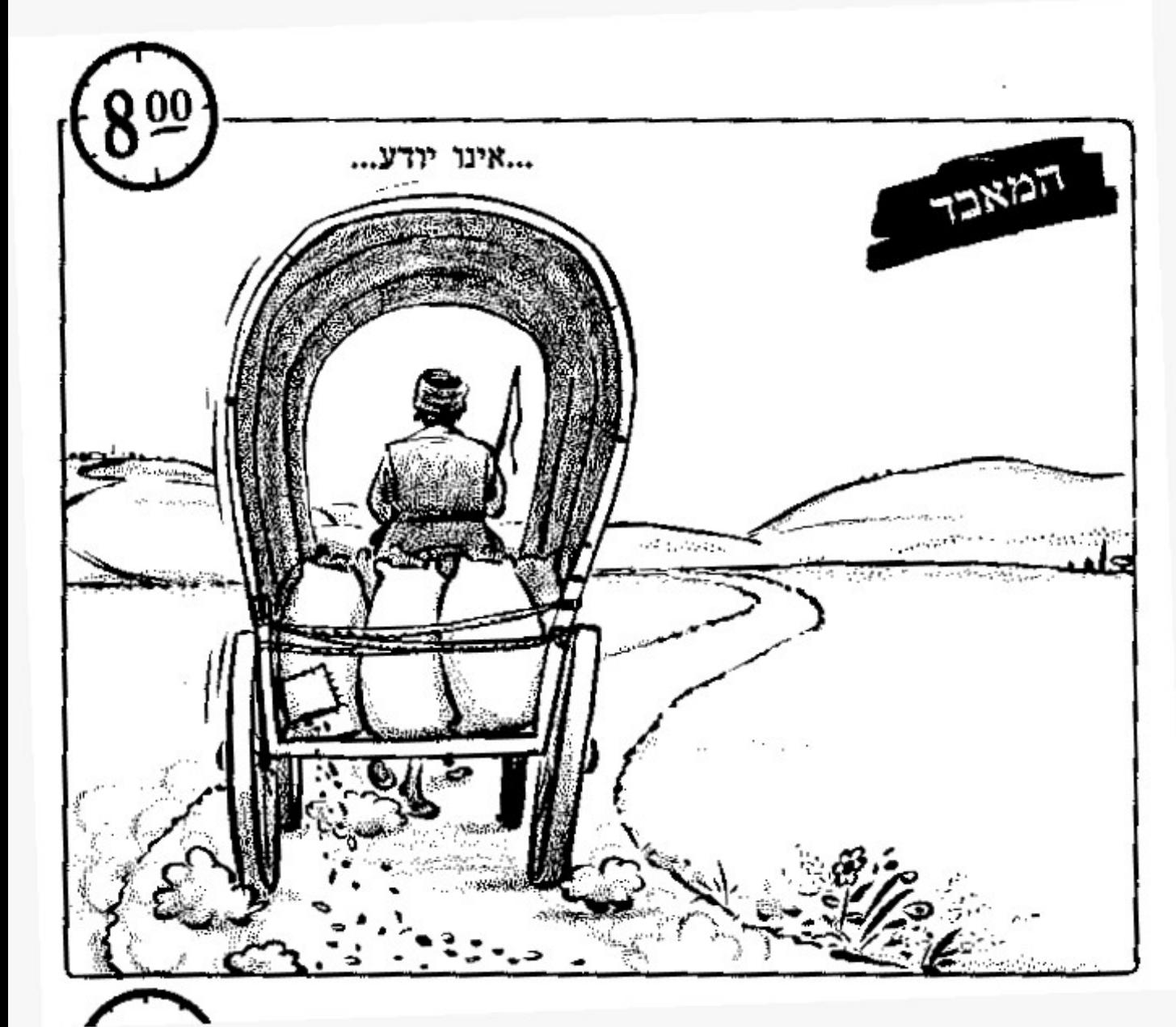


יאוש שלא מדעת



1. Case - lost object, however the owner didn't know he lost it yet.

8 05

...אינו יודע...

המרץא

כשמצאו עדין לא ידעו  
הבעליים שאבדו

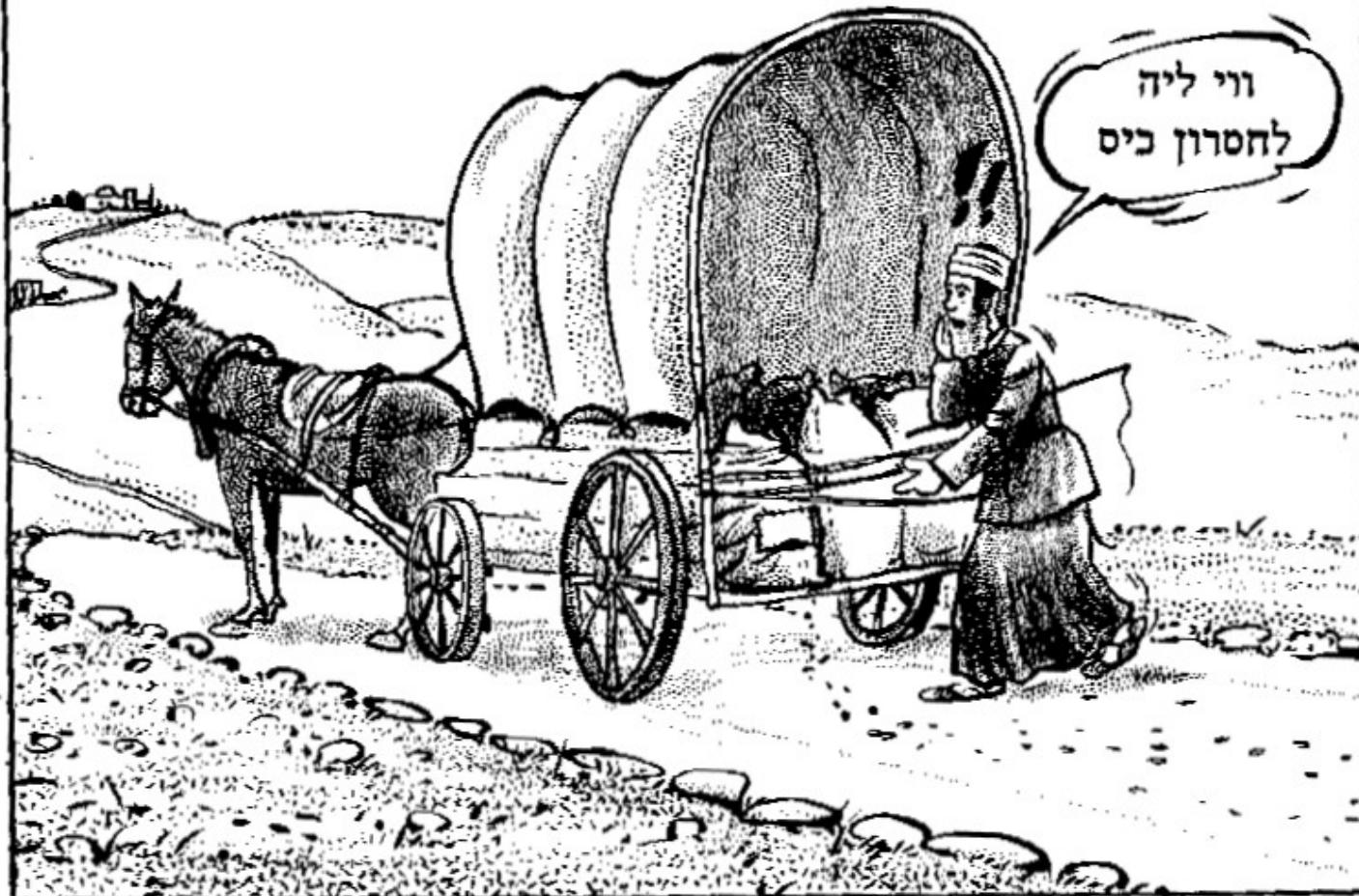


8 30

רוואה שאיבד ומתייאש

המאבד

ווע ליה  
לחסרוץ כיס



1. Case - lost object, however the owner  
didn't know he lost it yet.

רְבָא and אָבִי -  
רְבָא says  
you may keep it,  
אָבִי says you may not keep it

### 3. Explanation - **רְبָא אָבִי** and **agree** if

- a. the object had a **סימן** since at the time that it was lost we can not say the owner will *certainly* be **מיAES**.

They both **agree**  
you may not keep it.

# Unlawfully

If he picked up an object that the owner will probably not give up hope. We can not say it is yiush retroactively. Even if he does give up hope at the end, you may not keep it.



The reason is

When you pick up an object that has no סימן you become a watchman it is as if the owner has it in his pocket. Therefore when he gives up hope it doesn't help and you can't keep it.

b. the object was lost in the tide  
of an ocean, **תורה** says even if he  
had a **סימן** you may keep it.

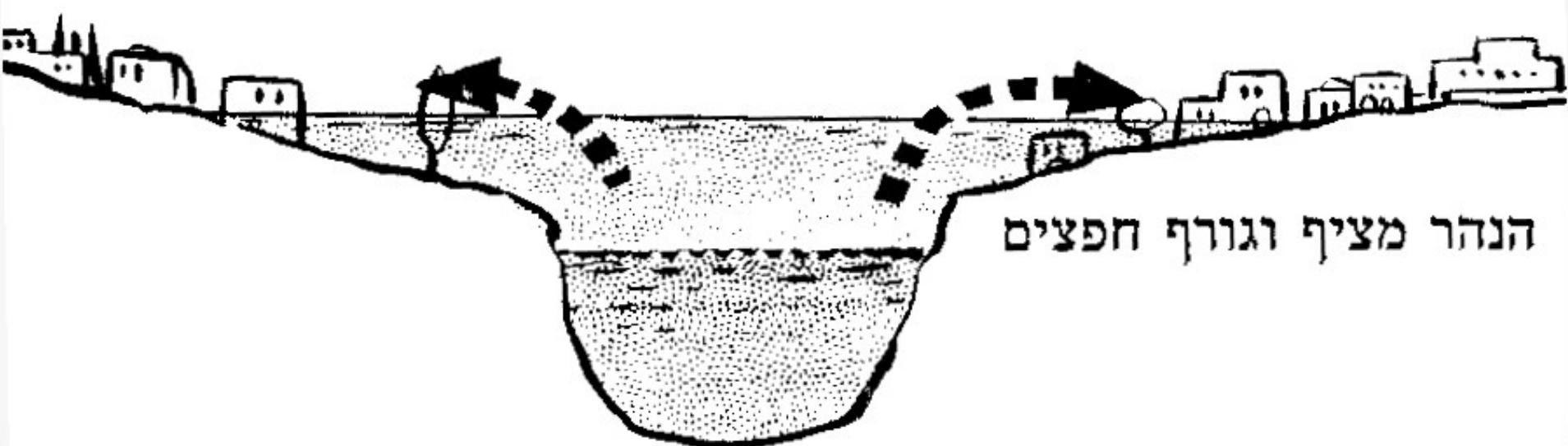


## זוטו של ים

הים סוחף לתוך חפצים מהחוף



## שלוליתו של נהר



רְبָא and אָבִי -

disagree if the lost  
object does not have  
סימן a

(the owner will be מיאש)

however the owner  
didn't know he lost it yet.

(רְבָא) says you may keep it,  
since the owner *will certainly*  
be **מייאש**.

*we consider it as if*  
he was already **מייאש**

(אָבִי) says you may not keep it  
since at this time the owner  
hasn't been **מִיָּאָש**.

We *do not consider* it  
as if he was already **מִיָּאָש**

**HINT:**

קדיש is pronounced like we say in **רבה**  
**יהא שמייה רבה**

(**רבה** is the name of **ה**)

קדיש isn't pronounced like we say in **רבא**

We learned	איתמר
Giving up hope <u>with out knowing it was lost</u>	<u>יאוש שלא מדעת</u>
<u>יאוש</u> says it is not <i>considered</i> <u>אבי</u>	<u>אבי אמר לא هو יאוש</u>
<u>יאוש</u> says it is <i>considered</i> <u>רבא</u>	<u>רבא אמר هو יאוש</u>
Concerning something that has a <u>סימן</u>	<u>בדבר שיש בו סימן</u>
No one <u>disagrees</u>	<u>כולי עלמא לא פליגי</u>
That it is not <u>יאוש</u>	<u>دلא هو יאוש</u>
And even though we heard him	<u>ואף על גב דשמעיניה</u>
Finally give up hope	<u>דמאיש לבסוף</u>
It is not <u>יאוש</u>	<u>לא هو יאוש</u>
For when it <u>had come</u> to his hand	<u>דבי אתה לידיה</u>
It had come to his hand <u>unlawfully</u>	<u>באיסורא הוא דאתא לידיה</u>
For when he will <u>know</u> that it had fallen from him	<u>دلבי ידע דגפל מיניה</u>
He will not give up hope	<u>לא מיאש</u>
He will say to himself	<u>מימר אמר</u>
I have a <u>סימן</u> in it	<u>סימנא אית לי בגואה</u>

I will give the סימן	יהבנה סימנא
And take it <i>back</i>	ושקילנא ליה
<i>An object found in the tidal area of the sea</i> (tidal area = where objects get washed )	בזוטו של ים

And on ground that was flooded by a river	ובשלוליתו של נהר
Even though	אף על גב
<u>It has</u> a סימן in it	דאית ביה סימן
<u>The Torah</u> permits <i>the finder to keep it</i>	רחמנא שרייה
As we will want <u>to say</u> further on	כדברין למיין לפקמן
When do they disagree	כין פליגי
Concerning something that has no סימן	בדבר שאין בו סימן
says אבוי	אבוי אמר
It is not <i>considered</i> יאוש	לא הויב יאוש
Because he did not know	דהא לא ידע
That it fell from him	דנפל מיניה
says it is <i>considered</i> יאוש <b>רבא אמר:</b> הויב יאוש	רבא אמר: הויב יאוש
For when he will know	דליך ידע

That it fell from him	דָּנְפֵל מִנִּיה
says it is <i>considered</i> <b>רַבָּא</b>	רַבָּא אָמֵר: הָוֵי יָאוֹשׁ
For when he will know	דְּלַכְּבִּי יִדְעַ
That it fell <u>from him</u> - he will be <sup>trans3</sup> <b>מִיאָשׁ</b>	דָּנְפֵל מִנִּיה - מִיאָשׁ
He says <i>to himself</i>	מִימָר אָמֵר
A <u>I don't have</u> <u>on it</u> <b>סִימָן</b> A	סִימָנָא <u>לִית לֵי</u> <u>בְּגֹויָה</u>
<i>Therefore it is as if he abandons it</i> <u>from now</u>	מַהְשְׁתָּא <u>הָוֵא</u> <u>דְּמִיאָשׁ</u>

הצ'ק

במגנטה דבי רוי . בטעת חיפוי  
גרונה וכלהן דzon במליהן וכלהן הפת  
המייקל ועטלו הלא : נפייך טלהיזו .  
לקבנן : צלייר מלחוי . אלס טה פוזון  
צפחות מון : מזוס לדען חביבי .  
עליה קב פיזית למזרוח מליהן טויהה  
קייטן צל להרבעה למאות : שומצטמן .  
דקין מלד ויך טויהה בקידונן יהל  
מחטן הצל דמיין יקראי : חמליס  
וילטינן . גסיטס קן ווילן טויהה בקטן :  
וילטן

משמעותה נטי לדי. צפטע חספטע גרנונה וכלהן דען געליאן וגסלו לה טעינער ועטערו אלן: נפץ טרהייךו. לגבנן: גלייר מאלי. הא פה פווען צפטעות מאן: מפוז דלען חטינן. עלייה קב פלייז לטראום עליין צויה קיטען צל הרכען האוות: צומצמאן. דקון מלד ויס טויה נקיינן יומל מחטען לחל דמיין יקן: תמליס ווישען. גנסס קן ווילן צויה בקטן: יהוד

מהו קב בארביע אמות טעמא מאוי משום דלא חשבי ושומישטען כיוון החשבי לא מפקד להו או דלמא משום דנפיש טרהייךו וכ"ש שומישטען כיוון דנפיש טרהייךו טפי מפקד להו קב תמרי בארביע אמות קב רטוני בארביע אמות מהו קב בארביע אמות טעמא מאוי משום דלא חשבי קב תמרי בארביע אמות קב רטוני בארביע אמות נמי כיוון דלא חשבי מפקד להו או דלמא משום דנפיש טרהייךו קב תמרי בארביע אמות קב רטוני בארביע אמות כיוון דלא נפיש טרהייךו לא מפקד להו מאוי יתיך: איזחטד יאוש

ל' ז

גמור מיל כל קב נמלcum למשת יט ל מורה נלקט כל ווין מלקט כל למות רותח ומלצע למות חורך וגאל במע ח <sup>וועצט ספ' פסקין נט' זיין פון</sup>

וילוּס בָּלָגָה מִדְעָה . לְכָרְסְמֶלְוָן יְהוּס לְכָבְדָתָן סְנָפֶלְמָה וּכְבָמְלָה  
בְּגָדְיָן לְהַיְשָׁה לְגָטְלִיס סְנָפֶלְמָה : לְהַסְּיָה יְהוּס . נְקָמָה מְפָלָטָן  
פְּלָנוֹמְנִיכָּו : דְּמִיחָאָה נְכָסָה . לְהַמְּלָלָה סְמָלָה וְהַסְּלָלָה יְהוּס כְּנוּן  
דְּהָמָר וְהַסְּלָלָה נְהָמָרָה לְכָרְסְמֶלְוָן יְהוּס מְהָמָה : נְמָרְסָלָה הַמְּלָלָה  
יְלָשָׁה . לְכָרְסְמֶלְוָן פְּקָדָה לְהַקְּרִיבָה

סול: ווועז קעל יס. מוקומות נפסט  
עס טדרך ניס מהויל לאלהוילז <sup>ו</sup>  
פלטאות הוו תומכה טאלט פרטאות  
סטעמיזט צויס וטוטע מה קומולע טס  
וילך זומז ליטן נהיל וטירען בילען  
יעזיב כטז בכחט נזקיגס (האלמי  
טמאנ וילל האילוי וילל ווילז) (מעילס  
דס-ס): ואטעליטו קעל נאאר. כטהאעל  
כל ווועז חוץ נגוזטן וטולל קעלען  
ווענטק קאנזיג: רהאנזק קרייס. ווילז  
ענאלט ליל קומולע (געז יאלט: נקמן).  
בכטומטן מעין גאנזירס טפטעט  
נאאר ט: מהסטח הוילז. קאנז  
געל וכטירען זוב להין דעטה פלען:  
להאנזירס מדעט טויז. קעלע גפלען  
ממען ומלעט האיגט זפקט: עטז  
נטאנזיג. וויזס קומולז וווערט  
לעטעלט טנפטע ווילז: דיקידי.

כבר מטה: סבי דהוּי חטינְרַה. זקנִיס פְּנִים אַלְכִּיט מֶלֶטֶשֶׁס כְּנַחַט וְרוּחַן כָּל קְטַנָּה וּבְטַנָּה וְלִכְזָן נְמַשְׁתָּה כָּמָה "לְאַיְמָזָה" (ישעיה ט) טְמַנְתָּמָזָן וְכוֹלִיס: לְקָנִי בְּתָרְקָטִי. לְפָזָן נְמַסּוֹת כָּמָה לְאַיְמָזָה (ישעיה ט) חַזְקָנָה וְעַזְקָנָה וְעַזְקָנָה

**לבוי** נעל מיליאת נס מיליאת · וְהַנְּגָגָה לְהַפְּסָה מִילְיאָה קָהָלָה כְּמַלְמָה  
כָּל וּמַמְלָה לְגַם סִירָם מַמְלָה לִימָם : **רַגְעָה** כְּמַזְגָּה מַשְׁמָת  
מִימָה כְּיוֹן דְכַנְכָר פְקָדָה מִמְתָכָל רַמְשָׁת מַתְזָרוֹת אַמְלָה פְרָקָר  
מַקָּר גַּרְגִּילָה וְדַבְּרָי יְתַחְמָם כְּמַיִם הַמְּעָרָה לְגַלְלָה לְמַתְגָּן וְעַל

כל ענין כדי היה קובל ענין גלוי לחייב  
כך מודחן טפוחן (ג) אאל-ביס מלוין  
ומסתם נמי עט"ז דכז"ה הגר"ה  
אין כי בועל הצעיר בכית אלמלך  
ולו ידע זוגל מועה :

פְּקִיל קָדוֹס נִמְלָאָת פְּנִימָה  
הַמְּפָנֵל. הַכָּל אָס הַפְּקִיל לְהַלֵּג  
רַ מְלָאָת אַנְתָּה יְהִי כָּל בְּמַעֲלָה  
נָקָל לְסֹת וְתָגֵל מִיְּלִי קָדוֹס נִמְלָאָת  
אַנְתָּה בְּלָגָם נִמְלָאָת מְלָאָת כְּדַעַת  
יְהָלָה פְּלָקָה לְמַבְנֵי (רַב נָדָ) לְמַהֲלָט  
וּמְדִין לְסֻמְתָּן נְצָדָקָה וּלְמַנְתָּוֹת מְהָנָה  
שָׁם לְהַעֲמִיל מְלָאָתָן לְמַעֲלָה  
צִיטְיָנָהוּ וְהַפְּלִילָה וְהַבָּנָה לְמַעֲלָה  
צִיטְיָנָהוּ פְּקִילוֹת מְהַעֲלָה  
הַמְּלָאָת בְּבָנָה (דָּבָר) וְמַפְּקִיל  
טוֹ וְצָלִיס נְכָךְ וְכָלָמָה פְּנִימָה  
יַמְּפָנֵל וְנָבָי הַקָּדָשׁ הַלְּוָה בְּנָה  
דִּין קָדוֹס נִמְלָאָת מְלָאָת וּמְלָאָת  
סְסָמָמָה קָדָשׁ נִמְלָאָת חַיָּת בְּמַעֲלָה  
אָנָה כְּלָי מִזְבֵּחַ יְהִי רָצֶה דְּנַצְרָה.

# ו' מיציאות פרק שני בבא מציעא

יולס בלא מודעת. דבר ספקתו יהוץ לכבודם בוגר ממענו וכאמנו  
טהרין לו ירושה לא געליס בוגר ממן: (ג) כי יהוץ. (נקמה מפלס  
פלנמייה): דמיוך נכסות. (המל זמלו וסכללו דילוץ כנו  
דוחמר ווי לאו (הפלין לך תנוי ופליש נעלום ממן: נחלשה הפל  
וילש. דבר סקלט מכוון להקלח

סוק: ווועו כל יס. מוקומות בקסוף  
קס פדרן כס לוחר להוורין י  
פרטאות זו חמזה נאך פרטאות  
ספמייס צויס וטוטע מה קמולה כס  
ווארז ווועו לאון נוחל וציזוע בוגרין  
וועי כהו בכתה הנקיס נאלמי  
טמך וול לילו וול וווטס (טוויס  
דב' ס.): וטעליזו כל נאך. כתאום  
גבל ווועג חוץ נגוזו וטולל כל  
וועטוק קמלו: רחמאן קרייס. וולפֿיַּ  
ונלט ליל קמלו לפני יהוץ: לקמן.  
ב' קומפני מונז (לוביזה טזקפא)  
נאך ס': מהדמעה כי יהוץ. קאי  
גבל וטיזעלע זוב לון דעתי פלו: נאלמי

ג' להסמל מילך לקלוח במלמו  
כל ליחס: רע'ש בטוח משפט  
כל' למשת מפלאות אמלץ פריך  
לו' לו הילר נמליטה חומטן' ו'ע'

יאוש שלא מרעה אבי אמר לא דע' יאוש  
ורבא אמר דע' יאוש בדבר שיש בו סיכון  
כוי' עלמא לא פליינ' דלא דע' יאוש ואה'  
על גב דשטעניאת דטיאש (ה) לפס' לא דע'  
איש דבי אחא לדיה באיסודא הוא דאתא  
לידיה רלבי דע' דנפל מיניה לא מיאש  
ממר אמר טמנא זאת לי בניתה זיבנה  
טמנא וشكילנא ליה בושח של ים ובשלולו  
של נזר עיג' דאות ביה טמן זיבנה שריידה  
בדבעין למס' לקמן כי פליינ' בדבר שאין  
ב' טמן אבי אמר לא דע' יאוש דהא לא  
דע' דנפל מיניה רבא אמר דע' יאוש רלבי

## אבי

Abbaye (278-338 CE) was the head of the yeshiva of Pumbedita. Orphaned at birth, he was raised by his uncle, Rabbah bar Nachmani, and by a foster mother. In his youth, Abbaye studied under Ray Yosef, the head of the yeshiva in Pumbedita. Upon Ray Yosefs death, he succeeded him as head of the yeshiva, and remained at this post for the rest of this life. Abbaye's most prominent colleague was Rava. Their agreements and disputations constitute a major element of the Talmud. In most cases, **Rava's** view was accepted as law.

# Rava

Rava (280- 352 CE) lived in Mahoza.

He was the son of Rav Yosef bar Chama. His main halachic discussions were with his colleague Abbaye.

Their discussions are found throughout the Talmud.

In most cases (all but six). the law follows the opinion of Rava. Rava established an academy in Mahoza where he served as its head.

He was very popular as an excellent teacher and was known for his logical reasoning in studying the Torah.

Rava was also renowned as a master of the Aggadah--homiletical discourse and ethical teachings.

Rava was a wealthy man and had contacts with the Persian authorities in his day.

אִתְּמָר;

דָּפָ בָּא עַבְדָּן

יָאוֹשׁ שֶׁלָּא מִדְעָת;

אֲבִי אָמָר;

לֹא הָנוּ יָאוֹשׁ.

וּרְבָּא אָמָר;

הָנוּ יָאוֹשׁ.

בְּדָבָר שִׁישׁ בָּזׁ סִימָן,

פּוֹלִי עַלְמָא לֹא פּוֹלִיגִי,

דֹּלָא הָנוּ יָאוֹשׁ.

וְאַף עַל גַּב דְּשָׁמְעִינִיהָ דְּמִיאָשׁ לְבַסּוֹר,  
לֹא הָווִי יָאוֹשׁ.

דְּכִי אָתָּה לִיְדִיהָ -  
בְּאַיסְוָרָא, הָוָא דְּאָתָּה לִיְדִיהָ.  
דְּלַכִּי יָדָעַ דָּנְפָל מִינִיהָ,  
לֹא מִיאָשׁ.

- מִימָּר אָמָּר;  
סִימְנָא אִיתְ לֵי בְּגַנִּיהָ.  
יְהָבָנָא סִימְנָא, וְשָׁקִילָנָא לֵיהָ.

בְּזֹוטָו שֶׁל יִם,  
וּבְשָׁלוֹלִיתָו שֶׁל נָהָר, -  
אַעֲגָ (אַף עַל גַּב) דְּאִיתְ בֵּיהָ סִימְנוֹ,  
רְחַמְנָא שְׁרִיִּיהָ.  
כִּדְבָעִינָנוּ לְמִימָר לְקַמָּנוּ.

כִּי פְּלִיגִי ?

בְּדָבָר שְׁאֵין בּוֹ סִימָן.

אָבִי אָמַר;

לֹא הָוִי יָאוֹש.

דָּהָא לֹא יְדַע דָּנְפָל מִינִיה.

רְבָא אָמַר;

הָוִי יָאוֹש.

דָּלְכִי יְדַע דָּנְפָל מִינִיה -

מִיאָש.

מִימָר אָמַר;

סִימָנָא לִית לֵי בְּגֻווִיה,

- מַהֲשִׁתָּא הָוּא דָמִיאָש.

# Yiush Shelo Midas

דָּלְכִּי יַדְעַ (1)

- A) I will give
- B) Had come
- C) For when he will know

דָּאַתָּא (2)

- A) Permits
- B) I will give
- C) Had come

יְהִבָּנוּ (5)

- A) Permits
- B) Perhaps
- C) I will give

וְשָׁקִילְנוּ (6)

- A) In it
- B) I will give
- C) And take it

מִתְחַתָּא (3)

- A) For when he will want
- B) Had come
- C) From now

אֵיתָ לֵי (4)

- A) Permits
- B) For when he will want
- C) I have

שְׁרִיִּה (7)

- A) Permits
- B) Disagree
- C) For when he will know

פְּלִיגִי (8)

- A) In it
- B) Disagree
- C) Had come

# Yiush Shelo Midas

\_\_\_\_\_ בגוייה (9)

- A) Perhaps
- B) For when he will know
- C) In it

דלים א (11)

- A) Perhaps
- B) I will give
- C) And take it

כבדיןן (10)

- A) For when he will want
- B) I have
- C) For when he will know

רחמנא (12)

- A) And take it
- B) For when he will want
- C) The Torah

## Yiush Shelo Midas

1)	רְחַמְנָא	— I have
2)	דָלְכִי יְדֹע	— For when he will know
3)	אֵיתָ לִי	— For when he will want
4)	שְׁרִיִיה	— In it
5)	וּשְׁקִילָנָא	— Perhaps
6)	דְלָמָא	— From now
7)	דָאַתָא	— The Torah
8)	מְהַשְׁתָא	— I will give
9)	פְלִיגִי	— And take it
10)	יְהַבְנָא	— Had come
11)	כְדַבְעִיןָן	— Permits
12)	בְגּוּיָה	— Disagree

**Hint: יְהָא שְׁמֵה רְבָה** is pronounced like we say in קדיש

(with the ה is the name of **רְבָה**)

קדיש isn't pronounced like we say in **רְבָה**

1) Explain the difference between **אוֹשֶׁה** and **אָבִי** if **רְבָה** or **מְחֻלֹּקָת**  
**אוֹלֵא** **הָוִי** **אוֹשֶׁה**

---

2) In what case do they argue?

---

3) In what two cases do they agree?

---

4) What does **מְהֻשְׁתָּא הָוָא דְמִיאָש** mean ?

---